

- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kantajan perusoikeuksia on loukattu
- Kantaja toteaa, että ensiksikin riidanalaisilla päätöksillä ja asetuksilla loukataan kantajan puolustautumisoikeuksia, koska niitä ei ole perusteltu. Toiseksi riidanalaisien päätösten ja asetusten lainvastaisuus haittaa tätä oikeudenkäyntiä, koska yhtäältä se estää kantajaa puolustautumasta ja toisaalta unionin yleisen tuomioistuimen kykyä tutkia kyseisten päätösten ja asetusten laillisuus heikennetään. Tästä seuraa, että kantajan oikeuksia tehokkaaseen oikeussuojaan loukataan. Kolmanneksi koska kantajalta on evätty puolustautumisoikeudet ja koska unionin yleisen tuomioistuimen kykyä tutkia kyseisten varojen jäädyttämistä koskeviin toimenpiteisiin – jotka jo luonteeltaan ovat ”erityisen rajoittavia” – liittyvien päätösten ja asetusten laillisuus, kantajan omaisuudensuojaa on rajoitettu perusteettomasti.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan kantajaa vastaan ei ole olemassa näyttöä
- Kantaja väittää, ettei neuvosto ole esittänyt sellaisia todisteita ja tietoja, joihin se tukeutui antaessaan riidanalaiset päätökset ja asetukset.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan tosiseikat eivät pidä paikkaansa
- Kantaja väittää, että toisin kuin riidanalaisissa päätöksissä ja asetuksissa esitetään, kantaja ei enää ollut atomienergiajärjestön varajohtaja niinä ajankohtina, kun hänen nimensä sisällytettiin luetteloon henkilöistä ja yhteisöistä, joihin rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan. Neuvosto teki näin ollen tosiseikkoja koskevan virheen, kun se sisällytti kantajan luetteloon yksinomaan sillä perusteella, että hän kanteen kohteena olevien eri päätösten ja asetusten antamisajankohtana olisi ollut atomienergiajärjestön varajohtaja.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan on tehty oikeudellinen virhe
- Kantaja väittää, ettei 20 artiklan b alakohtaa ole sellaisenaan tarkoitettu sovellettavaksi henkilöihin, jotka ovat johtavassa asemassa liitteessä VIII luetellussa yhteisössä. Mainitussa 20 artiklan b alakohdassa säädetään sellaisten henkilöiden sisällyttämisestä luetteloon, jotka ”osallistuvat tai ovat suoraan yhteydessä Iranin joukkotuhouhoseiden leviämistä edistävään ydinenergia-alan toimintaan tai ydinasejärjestelmien kehittämiseen tai tukevat niitä”. Neuvosto teki oikeudellisen virheen sisällyttämällä kantajan liitteeseen II esittämättä kuitenkaan mitään todisteita siitä, että kantaja tosiasiallisesti aktiivisesti tuki Iranin ydinasejärjestelmien kehittämistä ajankohtana, jona hänet merkittiin kyseiseen liitteeseen.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan tosiseikat on arvioitu ilmeisen virheellisesti ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu
- Kantaja toteaa, ettei nyt käsiteltävässä asiassa ole olemassa mitään objektiivista yleiseen etuun liittyvää syytä, minkä takia niin tiukkoja toimenpiteitä olisi kohdistettava henkilöihin, jotka ovat, vaikka vain lyhyenkin ajan, olleet johtavassa asemassa Iranin atomienergiajärjestössä. Vaikka katsottaisiinkin, että kyseiset toimenpiteet voidaan perustella yleistä etua koskevalla objektiivisella syyllä, niitä voitaisiin silti arvostella sillä perusteella, etteivät ne täytä oikeasuhteisuutta koskevaa edellytystä, joka liittyy käytettyjen toimenpiteiden ja niillä tavoitellun päämäärään väliseen suhteeseen.

Kanne 19.5.2014 – UNIC v. komissio**(Asia T-338/14)**

(2014/C 212/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantaja:* Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC) (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat A. Fratini ja M. Bottino)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— hyväksymään kanteen ja kumoamaan näin ollen riidanalaisen päätöksen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella riitautetaan Euroopan komission 19.3.2014 antama päätös, jolla hylättiin Intialle, Pakistanille ja Etiopialle myönnettyjen tullietuusjärjestelmien, jotka koskivat yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 kumoamisesta 25.10.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 (EUVL L 303, s. 1) S-8a, S-8b ja S-12a jaksossa tarkoitettua parkitsematonta ja puolijalostettua nahkaa, peruuttamista koskevan menettelyn aloittamisesta tehty vaatimus.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.

— Tässä suhteessa kantaja väittää, ettei riidanalaisessa päätöksessä ole noudatettu velvollisuutta esittää selvät, täsmälliset ja yksiselitteiset perustelut, sellaisena kuin tätä velvollisuutta on tulkittu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen

— Tältä osin kantaja väittää, että arviointi, joka koskee etuusjärjestelmien väliaikaisen peruuttamisen asianmukaisuutta suhteessa raaka-aineiden toimitusongelmaan, ja arviointi, joka koskee Intialle, Etiopialle ja Pakistanille myönnettyjen etuusjärjestelmien kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua väliaikaisen peruuttamisen edellytyksiä, ovat ilmeisen virheellisiä.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.

— Tältä osin kantaja väittää, ettei komissio ollut tarkistanut, että kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tullietuuksien peruuttamismenettelyn aloittamiselle asetetut edellytykset täytyivät.

Valitus, jonka CR on tehnyt 19.5.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-128/12, CR v. parlamentti, 12.3.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-342/14 P)

(2014/C 212/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: CR (Malling, Ranska) (edustaja: asianajaja A. Salerno)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan virkamiestuomioistuimen 12.3.2014 antaman tuomion

— ratkaisemaan valittajan Euroopan parlamenttia vastaan vireille paneman asian siten, että valittajan virkamiestuomioistuimessa riitauttama päätös kumotaan siltä osin kuin siinä määrätään maksamaan takaisin kokonaisuudessaan valittajan perheavustuksina aiheettomin perustein saamat määrät, tai

— toissijaisesti palauttamaan asian virkamiestuomioistuimelle

— velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja riitauttaa henkilöstösääntöjen 85 artiklan toisen kohdan viimeistä virkettä koskevan lainvastaisuusväitteen hylkäämisen. Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

1) Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen.